

УДК 811.111

Головата Д. – ст. гр. 345

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ЗАСТОСУВАННЯ ГІПЕРБОЛИ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ

Науковий керівник: викладач Бондаренко Н.Ю.

Гіпербола – це різновид тропу, що полягає в надмірному перебільшенні характерних властивостей чи ознак певного предмета, явища або дії. Вона часто присутня у повсякденному усному мовленні, у фантастичних та поетичних творах, але не у наукових текстах, де насамперед важлива точність.

Для гіперболічного відображення реальності характерне вираження реального через нереальне. В основі метафоричної гіперболи часто полягає фантастичний образ. Зустрічаються три види протиріччя, що можуть міститися у метафоричному переосмисленні. Логічне протиріччя спостерігається в гіперболах типа: *run like a deer*. Безпосереднє протиріччя полягає в тому, що поняттю приписують ознаку, не властиву йому (*a walking dictionary, swim like a stone*). Абсурдне протиріччя спостерігається при об'єднанні ознак з різних областей, що робить абсурдним саме поняття (*a hog in armour*).

Деякі гіперболічні одиниці так довго використовувалися, що їх стилістична природа вже не помічається. Їхнє емоційне забарвлення слабшає у наслідок чого створюються нові емфатичні одиниці. Цей процес можна розглянути на прикладі таких слів: *to amaze, to astonish, to surprise*. *Astonish* спочатку означало «поразити громом». На ранніх стадіях його використовували у значенні «приголомшувати, оглушати». Також це слово мало метафоричний сенс, щоб підкреслити крайній ступінь збентеження та переляку чи здивування, що на деякий час паралізували здібності. Тепер це слово виступає не більш як емфатичний синонім для «здивування». Майже те ж сталося і зі словом *amaze*. Спочатку воно означало глибоке фізичне заціпеніння. Таким чином, розрізняють три групи гіпербол: стерті гіперболи, оригінальні гіперболи та оригінальні гіперболи у комплексі з іншими лексичними стилістичними прийомами. Першу групу гіпербол можна умовно поділити на п'ять типів залежно від елемента, що лежить в основі гіперболи: основний елемент *hell* – зустрічається найчастіше; гіперболи з центральним елементом *death* чи *to die*; гіперболи зі словами *mad i madhouse*; гіперболи, в основі яких лежать дієприслівники зі значенням «вбити, задушити, перерізати горло» - *to kill, to murder, to shoot, to cut somebody's throat*; гіперболи з основним елементом, що відображує кількісний аспект об'єкту чи явища.

Взагалі, основні елементи стертих гіпербол представляють слова з негативним значенням. В цих прийомах дані слова втрачають свій буквальний сенс але все ж таки відтінок прямого значення присутній у деякій мірі, визначаючи тим самим характер висловлювання, що у більшій кількості випадків має негативне забарвлення. Щодо другої групи, тобто оригінальних гіпербол, то вони частіше є розгорнутими (*that may be truer than true*). Третя група є найбільш численною. Гіпербола в одиночному вигляді зустрічається рідко. Натомість, вона часто виступає у поєднанні з іншими лексичними стилістичними прийомами, наприклад, з порівнянням, іронією та метафорою.

Вивчення гіперболічних одиниць є дуже важливим через соціальну зумовленість гіперболи та її роль у спілкуванні. Ця проблема може також становити інтерес для лінгвістів, що займаються дослідженням ефективності впливу мови на читача, чи то слухача (ораторсько-публіцистичні жанри, пропагандистські тексти тощо).